

COLCAN

FANZIN

#10

SOLuCAN

SOLuCAN Fanzin #10

6.05.2009 - 08.18

1-2	Katılım?	- SOLuCAN'ı Benimseyenler
3-4	Dans La Rue	- İrem Güven
5	Insomnia	- Selin
6	Yaşadım Demek İçin Yaşayacaktık	- Buğra K.
7	İnek Blues	- Umut Taylan
8	Geriye Dönük Pasajlar	- Mvstafa Berkay Işık
9	Kolaj: Ne free!	- Florence
10-11	O O DA DA	- Aşkın Yücel
12-13	İçimizde Kopkoyu Bir Ağaç...	- Murat Uyanık
14	Saat 12	-
15	Yaşasın Kaos!	- Can Semercioğlu
16	Fok	- Ksm
17	Zalüçleman	- Cenk Akdoğan
18	Gitmeyeyim Hemen	- Buğra K.
19	Gündüz Düşü	- Masalcı
20	Bidibidi,Rap	- Ilgın Deniz
21	Buğuseptil	- Kolektif

SOLuCAN Co.

<http://www.sol-u-can.com>

sol_u_can@hotmail.com

<http://solucan.biz>

Katılım?

SOLuCAN, sanal bir organizasyon değildir. Katılım, SOLuCAN'a mesafesi görece yakın olanlarla 'iletişim' kurmanın ilk adımıdır. Zamanlar ve mekanlar kesiştiğinde yüz yüze görüşmeye 'açık' olduğunu belirtmektir.

Peki nedir bu 'SOLuCAN'?

6 Ekim 2002'den bugüne ne olduğu konuşuldu, yazıldı. Bazen sessiz, tepkisiz kalınıp söz kendisine bırakıldı. Bugün, şu an; her gün yeni fikirlerin ve insanların katılımıyla ne olduğu, ne olacağı ve ne yapacağı değişmektedir. Burada yazılanlar bugüne kadar katılanların üzerine 'genel olarak' ortaklaştığı konulardır. Yarın, yeni bir insanın katılımıyla, bir eleştiriyile, bir fikrin tekrar sorgulanmasıyla ya da yeni bir fikir ile değişebilirler.

'SOLuCAN' çıkışı itibariye bir arkadaş grubunun ürünüydü, bu anlamda merkezi bir arkadaş grubuydu, çevresi de doğal olarak bu insanların çevresiydi; bugün ise 'SOLuCAN' ortada duran, dolaşan bir fikir ve çevresi o fikre yaklaşan insanlar. Bu anlamda 'SOLuCAN'a dahil olmak demek her insanın kendisinin belirlediği oranda fikre yaklaşması demek.

Fikre yaklaşmak ne demek, nasıl yaklaşılır?

'SOLuCAN' fikrini oluşturanlar, ona yaklaşanlar olduğundan 'fikrin' ne olduğu da sürekli tartışılmakta ve değişmektedir.

Yaklaşma dereceleri şimdilik;

- Yalnızca 'SOLuCAN' dan haberdar olmak
- Fanzin'i okumak, çalışmalarını ve eylemlerini takip etmek
- Fanzin'e katkıda bulunmak, çalışmalarına ve eylemlerine katılmak
- Fanzin'i dağıtmak, çalışma ve eylemlerini tanıtmak
- Fikir ve proje üretmek
- Fikrin kendisini tartışmak
- Benimsemek

Özetle ifade edilen derecelerde farklı insanlar bulunmakta ve farklı zamanlarda bu insanların yaklaşma dereceleri değişmektedir. Bu, tamamen insanın kendi tercihiyle bağlıdır. 'Biz'i oluşturan nüvelerin bu durumu sorgulamaları doğal karşılanabilir ama yargılamaları etik değildir. Bu anlamda bireyin 'biz'in içerisinde bulunması sadece kendisinin hissettiği sorumluluk duygusuna bağlıdır. Bahsedilen 'Biz' benzer düşünenler ve benzer yerlerde bulunanların oluşturduğu bir 'cemaat' değildir. Farklı yerlerde bulunan, farklı fikirleri ve eylemleri bulunan insanların oluşturduğu bir 'biz'dir. 'Biz' olmak onu hissetmekle ilintilidir.

SOLUCAN

Şu ana kadar 'genel olarak' çizgileri ortaya çıkmış fikirler, projeler, eylemler nelerdir?

Tamamıyla tartışmaya açık olarak:

SOLuCAN, alternatif kültürü, alt kültürü, yeraltını etik-politik olarak illegal biçimde örgütlemeye çalışır.

Örgütlenme modeli bugünden ve bugünde başka bir dünyanın modelini oluşturmaya çalıştığından hiyerarşi, tahakküm ilişkileri ve şiddet üretmemeye çabalar.

Gelecekte oluşacak herhangi bir 'milat' ya da 'dönüm' noktası kabul etmediğinden zaman konusunda sıkışma yaşanmamaktadır. Aciliyet ya da erteleme söz konusu değildir. 'Milat' ya da 'dönüm' noktası içerisinde bulunduğumuz andadır, her andır. Zaman, yalnızca sürecin olgunlaşmasına işaret eder.

Mekan, sınırlayıcı değildir. 'SOLuCAN' a yaklaşan her birey bulunduğu mekan itibariyle birer merkezdir. Her merkez kendisinden sorumludur. Hesap vereceği ya da bildireceği bir üst yapı bulunmamaktadır. Diğer merkezlerle 'iletişim' ve 'dirsek teması'nın önemli olduğu düşünülür.

Her türlü kurumsallığı, kurumsallaşmayı örgütlenme modeli doğallığında reddeder. Bu yüzden herhangi bir kurum kaydını da, yasasını da kabul etmez. Eylemler, SOLuCAN'a yaklaşan bireyler tarafından 'genellikle' 'meşruluk'ları ölçüsünde değerlendirilir.

SOLuCAN Fanzin'de editör, moderatör, yazı kurulu, seçici kurul, sabit bir tasarımcı vs.. herhangi bir 'otorite' bulunmaz. Fanzin'in herhangi bir periyodu da söz konusu değildir. Önceki sayının dağıtımı, dağıtımı yapanlar tarafından tamamlandığı düşünüldüğünde ya da herhangi bir merkezde çalışmalar bir araya geldiğinde 'dolaşım'a girebilir. Fanzin'e katkıda bulunmak isteyenlerin çalışmaları o sayıyı 'dolaşım'a sokmaya karar vermiş merkezlere ulaştığında -ki bu yüzden 'iletişim' ve 'dirsek teması' önemlidir- SOLuCAN' daki 'SOL' çatısına herhangi bir 'saldırı' bulunmadığı müddetçe geri çevrilmez, -ki bazen 'saldırı' söz konusu olduğunda da 'ironi' olarak o sayıya dahil edilebilir. Bunun kararını verenler, o sayıyı 'dolaşım'a sokmaya hazırlayanlardır. Orada bulunmak ise tamamıyla 'SOLuCAN' a yaklaşan bireylerin tercihidir. 'SOL' çatısının ne olduğu ise tartışmaya açıktır. Her yaş grubundan, farklı mekanlardan, farklı fikir ve tarzlardan çalışmalar geldiği için 'kalite' kaygısı bulunmamakta, üretilenleri paylaşmak daha çok önemsendiği için 'kalite' kaygısı 'piyasa' neşriyatlarına bırakılmaktadır. Ederi; maliyetini çıkarma, fikir ve projeler için düşünülmemektedir. Genelde, 'bozuk ne atarsan' şeklinde dağıtılmakta, kitabevi ederinin üzerinde para alınması etik görülmemektedir.

Duvar yazıları, genelde kendiliğinden gelişen süreçlerde örgütlenir. Planlı olarak yapıldığı da olmuştur. Birkaç kişi çıktığı gibi, yalnız da çıkılabilir. Duvarlara ne yazılacağı ya da ne zaman olacağı tamamen 'SOLuCAN' içerisindeki 'iletişim'le kararlaştırılır. Yalnızca 'Yağmurda Duvara Yazı Yazılmaz' ilkesi bugüne kadar benimsenmiştir, tartışmaya açıktır.

Kitlesel eylemlere katılım halinde 'cemaat' halinde yürümek bugüne kadar tercih edilmemiştir. Ortak bir slogan, bayrak, rozet vs... bulunup, her bireyin kendisini ait yada yakın hissettiği grup içerisinde yürümesi olarak süregelmiştir. Eğer bireyler böyle bir grup bulunamıyorsa tercih olarak değil ama 'cemaat' halinde de yürünebilir. Tercih olmamasının sebebi 'Biz'in benzer düşünenler ve benzer yerlerde bulunanların oluşturduğu bir 'cemaat' olarak tanımlanmamasıdır.

Yeni eylemlilik, fikir ve projeler, sürekli tartışılmakta ve zaman zaman uygulamaya konulmaktadır. Bireylerin, fikir, proje ve eylemlilikleri 'SOLuCAN' içerisindeki iletişim de gözükmemektedir. Eğer birey fikrin, projenin ya da eylemliliğin 'biz' olarak görülmesi gerektiğini düşünür ve 'SOLuCAN'a yaklaşan bireyler tarafından benimsenirse internet sitesine aktarılır.

Dans la rue (Sokaklarda)*

Sokaklar, şehrin can damarları, akıp gitmenin ve akıntıya yön vermede bireyin etkiyebilmesi olasılığı. Bununla birlikte, birey; yalnızlaşmış, örgütsüzleşmiş ve organize olamaz hale gelmişse sözünün, düşüncesinin ve eyleminin kabul görmediği, etkisiz kaldığı yer. Demek oluyor ki, Sokaklar (ve meydanlar ve alanlar ve toplulukların toplumun gözü önünde bir araya gelebildiği ve gelmek durumunda-zorunluluğunda değil- olduğu mekanlar, ki tek özellikleri mekan olmak diyemeyeceğimiz, zihinsel süreçlerde de -rüyalar, dil, düşünceler, duygulanımlar...- var olan ve bunları dönüştürebilen), dayanışmanın oluşturulduğu ve yaşandığı yerler olmalıdır. Bu nedenledir ki 1 Mayıs'ta sokaklarda, alanlarda (ister Taksim olsun, ister başka bir alan -ki, aşağıda belirttiğim gibi, Taksim tarihsel önemi bakımından öbür alanlardan ayrılır) bulunmak, emek ve "dayanışma" gününü kutsamadan kutlamak, modern toplumsal hayatın içinde var olmak için elzemdir.

SOL-CAN

“Modernite, Sokaklarındaki safi beladan beslenmiştir ve bunların gürültü ve uyumsuzluğunu güzellik ve hakikate çevirmiştir”.** Yani, insan hammadelerini, önceden birbiriyle uyumsuz ve alakasız görünen bireylerin, bir amaç doğrultusunda bir araya gelerek örgütlenmesi olanağını sunmuştur modern insana. Toplum hayatının, herkesin gözü önünde yapılanlarla şekillendiği yerlerdir Sokaklar; herhangi bir insanı kapalı alanlarda, binalarda (kamusal bile olsalar) çok daha fazla “gösterir”. Bir anlamda, toplumsal düzenle etkileşime girdiğiniz, ona cevap verdiğiniz, yani yanında veya karşısında yer aldığınızı söylediğiniz ve gösterdiğiniz mekanlardır. 1 Mayıs’da Taksim’e çıkmaya çalışmak ve 2009’da, nihayet, yine de ne kadar saçmadır ki “makul” bir sayıyla çıkmak, hem bugünkü iktidar “lar”a, hem de tarihe; gizli saklı, kapalı kapılar ardında, çıkar uğruna yapılan hesaplara, bunları yapan bireylerin(!) ve kurumların kokuşmuşluğuna, aynı anda hem yüz­süz (polis söz konusuysa “aynasız”) hem de ikiyüzlü olabilmelerine sorulan bir soru ve “1 Mayıs 77’de buradan ateş edenler bulunsun” pankartıyla verilen “!”li bir cevaptır (hem soru hem de cevap olması dolayısıyla da bir sorgudur). Sorgu olması dolayısıyla da bütünlüklü ve diyalektiktir. Devletin, devleti yönetenlerin ve kukla olan aynasızların, kitlelerin 1 Mayıs’da Taksim’e çıkmalarına engel olmaya çalışmaları da bu sorunun bütünlüğünün bünyesinde barındırdığı tehdidi bilmelerinden, kuruldukları koltuklardan tekme tokat indirileceklerinden korkmalarındandır. 77 Mayısındaki katliamı da “sosyalizm tehlikesi”ne karşı gerçekleştirmişlerdi. DİSK, 77 deki kutlamalardan önce “Gelin Milliyetçi Cephe’nin işini Taksim’de bitirelim” çağrısı yapmıştı. Eylem alanında, Intercontinental Hotel (bugünkü “The” Marmara Hotel, ki, 1 yıl önce kapatılmıştı -tabii kağıt üzerinde-, peki sizce ateş açanların otele girmesini kimler sağladı acaba?!) binasından açılan ateşten kaçmaya çalışan kalabalığı aynasızlar, bir kamyonet tarafından kapatılmış dar Kazancı Yokuşu’na sürerek o gün gerçekleşen 36 ölüme epey bir katkıda bulundular. Yayılım ateşi altında kalan kalabalık da birbirini ezerek, kurtulmaya çalışıyordu. Yani o gün, orada, 1 Mayıs’ın iki dayanağından biri olan dayanışmayı yok ederek, solun ve mücadelenin ana damarlarından birinde büyük bir yarık açmış oldu devlet. Bundan sonra da, sokaklar, alanlar, toplumsal olma niteliğini fazlasıyla yitirerek, kullanım hakkı kendisine ait olan halka yasak oldu.

Kanlı Mayıs travmasını hala atlatamayan sol, bu sene 1 Mayıs’ın resmi tatil ilan edilmesinin de katkısıyla, yıllardır yapamadığını, 5000 kişi gibi az bir rakamla da olsa, Taksim Meydanı’nda emek ve dayanışma gününü kutlayarak, belki yeni bir “sol” uğun müjdecisi oldu. Yine de, sendikaların, katılımcıların emekleri Taksim kutlamalarının gerçekleştirilmesinde etkili olsa da, geline durum yeterli gözüküyor. Eylem zamanı; 1 Mayıs, yeri Taksim olduğu gibi, diğer tüm zamanlar ve mekanlar da eylemdir. “Sokaklarda” var olmaya devam edelim!

*78 sol hareketi sloganı

** “Kati Olan Her Şey Buharlaşıyor” (M. Bermann)

SOLUCAN

INSOMNIA

zaman
sessiz

hasta
uyku

KARANLIK

yelkovan

çeyrek

saat

akrep

12

3

INSOMNIA

korku

karanlık ay

Yaşadım Demek İçin Yaşayacaktık

Birkaç oyun oynamıştık ve büyümüştük ardından. suspus oturmuştu misafirliklerde, ayağımızı halının altına saklamıştık çekingenliğimizi belli etmediğimiz anlarda, bas bas bağırarak. Çok zor olmalıydı yalnızlık ve hemen okulu bitirip evlenmeliydik askere gitmeden biraz önce. Biri bizi beklemeliydi ve beklemek güzel bir duygu olmalıydı oyunlar bitince.

Büyüyünce ne olacağımızı; büyüyünce ne olacağız sorusunu kendimize sormadan önce başkalarına verdiğimiz yanıtlardan belirlemiştik ve genellikle büyüyünce olamamıştık. Olanlarımız olacaktı ama onlar hiç biz değildi ki.

Aslında klasik bir halk çocuğuyduk ama halktan kopuk, aynı sokakta oyunlar oynadığımız arkadaşlarımızın düğünlerine gittik, düğünlerimize çağırdık, çocukları, her görüşümüzde ne kadar da büyüyorlardı, sünnet olacaklardı bir daha ki yaza. Amcası olmuştu ve bize pipisini göstermesini istemiş miydik ki?

Önceleri para kaygısı yaşayacaktık sonrasında çok şükür yetecekti bize maaşımız, patron bu yıl beklenen zammı yapmasa da iyi prim vermişti yıl sonunda. Oğlumuz kopyalayıp yapıştırdığı hayata başarılı bir şekilde devam edecekti, Allah kazadan beladan korusa! İşten eve, evden işe, pazarları kahvaltı,akşamı banyo, yemekten sonra seks,bir futbol maçı,bir kişinin değil hepimizin sıradanlığıydı bu. Basit şeyleri daha da basitleştirerek inanılmaz bir haz alıyorduk. Aslında daha önce hiç haz alamamıştık ve bilmediğimiz bu duygunun adını rahatlıkla kullanabiliyorduk. Emekli olacaktık ve canımız sıkılacaktı, sıkıcı işlere el atacaktık, dede olmak ne de sevimli görünecekti.

Bir hayat sıradan olup, her yılbaşı tombalalarla akıp gidecekti ve biz bundan sonsuz bir haz alacaktık. Torunumuz birkaç oyun oynayacaktı ve büyüyecekti ardından.

İnek Blues

acayıp çatalı, kahverengi sesler var içimde.
söyleyince, çirkinleşiyorlar tutuşarak el ele
bense elime bir kitap alıyorum,
' komadaki sevgilim' diye bir şey yazıyor üzerinde,
the smiths' in o çocukken dinlediğim
içimde kırıksıklaştıkça dağılan ağaçları seyrettiğim
girlfriend in a coma şarkısı geliyor aklıma,
ben artık uyumam,
sadece Nick Cave dinleyebiliyorum
her gece kınlan camları toplarken upuzun kaşarımla

sonra birleri senle uyumaya çalışırken camları yumrukluyor.
ah işte sert erkekler!
ama ben biraz uyuzum biraz da derbeder
kaşırım.
kaşınınca tırmalanım etimi etini.
biraz da senin kızartman gibi tırmaklarınla her yerimi.
bazı tünellerin ardına bakmanın rehaveti
müstezih boşluklarımda, bakışların kaç kutsal kitap etse
o kadar kurşun sıkıp kalbime, gidebilirim hayatından da öteye belki de.

kırmızı ne kötü kelime.
veda ne kötü kelime.
kelimeler rahat bırakmıyor ki
bir kadehin içinde- boğulan o kadını
kurtarabileyim sabaha doğru bağırırken alelade

sen rahat mısın, çıplak mısın üstüne dökerken
güzel bir hamleyle bütün sert erkekleri

Geriye Dönük Pasajlar

Alaturka tuvalette, çömelmiş bir halde yerde ki ıslak karolara bakarken... Geldim... Aklım birden oturdu ve zonklamaya başladı. Arada piyanonun zenciliği tutan tuşları gibi üzerimden ansızın kalkan ve ben savuran çarpılma; vücudumda bir Hint Kınası gibi sarı ile mor arasında çeşitli gri-likler ve etlik ayrımcılıklar bırakmasaydı, kibarlığıma devam edecektim. Halüsinasyonlardan kurtulmak hiçte kolay olmuyordu benim için. O günlerin kirli kalıntısı, baş ağrısı, bedenimde ruhumun varlığını ve tümünden eksikliğini anımsatan. Nerden geldiği belirsiz ve olasılıkla flu bir ışığın yer ve zaman algısı gütmeyen karmaşasından gözlerimi kaçıramadığım kara deliğe transferi gerçekleştirirken. Dünyaya; diğerlerinin aşağılık suçlamalarına inat, küçükte olsa katkıda bulundum. Tuvaletin o burgusu, aklımın sarmalından ve düşüncelerimden daha temiz değildi. Maddesel gerçekliğini asla yadsıyamayacakları bir geriye dönüştü, bu! Sapıkça bir duygu gibi gelebilir ama özellikle harabe evlerden, tekinsiz yerlerden ve tuvalet ile banyolardan oldum olası gergin bir haz almaktayım. Bu hissi, Müzeyyen Senar'dan "sevemez kimse seni" adlı şarkıyı dinlerken ya da bir kıza umursamaz tavırlarla aralıklı kur yaparken de hissediyordum. Ve o banyolara anlatılamaz akustığında, birer vahiy gibi gelen ve doluşan cümle kalabalıklarında, yağlı bir karanlığı genetik nazar boncuğu gibi taşıyor olmama da anlam veremiyorum. Tüm Halka! Kendimi tanımlamak neden insanlara zor gelir? Madem o kadar güçlü egolanım var ve ilahi hayal güçlerim onları bir Gregor Samsa'dan bir böceğe çevirebildiği halde, onlar bundan hiçbir şekilde memnuniyet duymuyorlar. Kadınlar üzerine çok düşünüyorum. Bu düşünüş, dışıl ırkı alakadar kılmıyor belki ama, Adem ve Havva'dan beri dünyada bu kadar dallanma budaklanmanın sebebi olan ben; bu derin anlaşmazlığı çözmekle, mikro kozmik bir iyilik yapabilirim diye düşünmüyör değilim, ölü toprağı serili dünyaya. Geçelim efendim, kadınları arada bir unutmak gerekiyor. Unutalım diyorum ama bu bazı yoldan ebediyen çıkmışların uslarında, eski yunan sefahatlerinden sahneler uyandırmasın! Sonra ağzımı kauçuk bir rahim gibi doğum halinde nasıl esnerse öyle açarak gülüyorum. Zihnimize zarar ve zahmet olacak ama tahayyül ediniz. Neden bir denge arayışı içindeyiz? Denge ve uyum aynı şeyler değilmiş gibi geliyor bana ve sözlük anlamlarını önyargıyla lanetliyorum başlangıçta. İnsan soyu; kavgaya etmek, savaş çıkarmak ve tüm bunlardan ortaya çıkan ter, kan ve gözyaşıyla beslenmekten başka ne yapıyor? Nimet denilen şey bunlar olabilir mi? Sokrates'i seviyorum sanırım bende salt maiotik sorgulamayı ve tahrik edici alayı önceleyen bir saygınlığı bulunmakta. İnandığı tanrılar varsa şefaata etsinler. Geçelim efendim bir yerde takılıp kalmak bana göre değil. En azından kurulan cümlenin içinde bile klostrofobi duymama neden olan bu dip huzursuzluk çöreklenmiş gitmek bilmiyor. Sırf şunu bertaraf edebilmek için tüm Camus'ü okumak durumunda kaldım. İsyen etmek bana çok yakın bunun farkındayım ve yeni bir şey öğrenmiş gibi sevinç duyduğumu söylüyor sol kulağıma fısıldayan rüzgar cinleri. Kader denilen gereksizlik harikası olgu, şans gezegenim Jüpiter'e inat, üstümde bir İrlanda havası estiriyor... Bulutlar, yerin esneyen ve uyku getiren koyuluğunun pigmentlerini sis vasıtasıyla çalıyor. Yosunlu gözleriyle melankolik çayırlara bakıyor, taş duvarların zindeliğini yitirmiş hayaletleri. yap-boz'u darmadağın eden benim. Bu huysuzluğumu bir kaç kişiye ekol olana kadar devam ettireceğim. Önümüzde, siz oyalanın, bir şeyler yapın ama eninde sonunda sizin canınıza okuyacağım diyen bir sistem yerleştirilmiş. Adım muhalife çıkmış, bana ne! Kendime bile kafa tutan çoğul ben; nasıl olursa insanların adaletiyle, biricik asil kefebin tartısını onların çıkarlarına göre bozabilirim? Boynu güzellere idam bir önerme midir? Öyleyse ne güzel bir önermedir, boynu güzellere onurlu idamı?

SOL-CAN

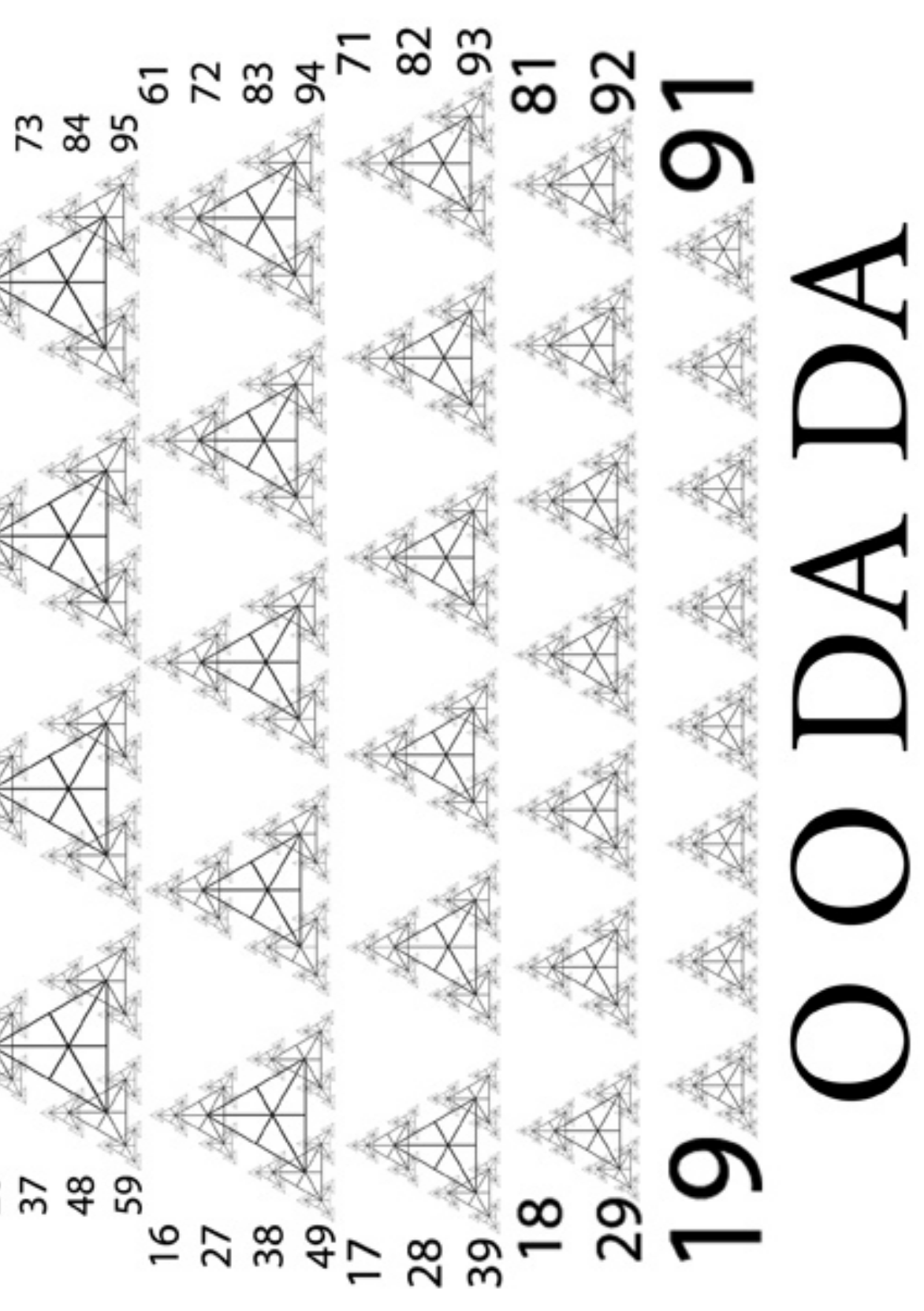

12
21
23
32
34
43
45
54
56
65
67
76
78
87
89
98

13
24
35
46
57
68
79
31
42
53
64
75
86
97

14
25
36
47
58
69
41
52
63
74
85
96

15
26
51
62

37

48

59

16

27

38

49

17

28

39

18

29

73

84

95

61

72

83

94

71

82

93

91

O O D A D A

İçimizde Kopkoyu Bir Ağaç...

Bedenin bana sıcak ve de bedeninin tatlı bir yemiş gibibedenin çıplak ayaklı ve de ince gölgeli bir ağaç gibi...dallarında türlü yemişler ve de bahar ışıltısı saçan bir ağaç ..görsen nefesin kesilir... sanki içine kayacaksın ...içinde yeni bir mağara gölgesi..mağara çizimleri...geyik başı...türürlü hünerlerin büyü çizimleri...görsen nefesini tutarsın... içinden geçersin...kendini eski bir olmamışlığa itersin...gördüklerini aklında tutmaya çalışır ama hiç birini tutamazsın...aklının oyunları senle oynar...sana körebe der ama saklambaca geçer...olamazsın...olduramazsın...dolamaz ve de dolduramazsın...mağara duvarlarından zihnin geçer...dışında ağaç büyür... altındayım ve de gövdesinde tüm gölgelerimi saklamak isterim...fakat ağacımız o kadar küçüktür ki taşıyamaz kendi gölgesinden başkasını..ağaç bana üşür, sen mağarada kendi karanlığındaiken... zihninin ince tabakasında kayıyorum...zihninde bir transatlantik yüzdürüyorum...denizlerden aşınıyorum seni...üşüyorsun susuz...suların çekiliyor...kendi karasularımızda üşüyoruz...dudaklarımız çatlıyor bir süre...ama bu kuruluk da iyi geliyor...zihnimiz kendi kesik yalnızlığında...ağacımız yemiş veriyor...yediverene dönüşüyor...yediverene dönüşüyorsun...azgın bir su gibi düşüyorsun...çağlayanlara arkadaş bir su perisi...çağlanın içinden geçen eski bir deniz kızı...deniz söylemleri...deniz kabukları...deniz minareleri...bu bir su yalnızlığı...suyun yalnızlığı bu.. üşümesen iyi edersin...altında kal, göğsünden bir bahar fıskıyorsun...

...tüm bunlar zihnin gölgesine yaslanmış bir ağacın (hem de yediveren) iç sorunsalı...psikoz uçurumları...aşlında ne ben varım ne de sen..tüm bunlar ağacın uydurması..ağacın uydurduğu bir yalanın doğruya keşiştirme çabası...gölgesinden usanan bir ağacın iç sayıklamaları...ya da yutulan onlarca a-ferinin vücuda yaydığı psikoz düşleri...hangisi gerçek ya da hangisi sanrı...ağaç mı gerçek yoksa biz mi...ya da mağara duvarlarındaki eski çizimler...bu bir tarih sorunu...külliyat yalanı...tarihinden muzdarip bir ağaç...kurumak isteyen ama türlü yemişleriyle ne yapacağını bilemeyen bir ağacın beni ve de seni yaratması gibi bir şey...

bu bir savrulmuş...gazete kağıdından yapılan bir şeytan uçurtması..şarap rengi...kuytu otel odaları...o odalarda ki ikircikli yaşamların iç gıcıklayan ve de duyduğunda kayıtsız kalamadığını şaşırarak ne yapacağını bilemez bir halde kalmanın eski hüznü...mekansızlık bu ..bu bir zamansızlık..iç içe geçmiş labirentler...bilmece...elma ağaçları...elmanın sakın gövdesi...şekilsizlik tohumu...ardıç kuşu...kuşun kanadı..kanat gölgesi..susuz geceleri...tedirginlik ...kum saatleri..deniz minaresi..oyun hamurları...mavi..yosun...sandıktaki danteller..tülbentler...el yazmaları...kanaviçe yalnızlıklar...gergefe serilmiş kadife ruhlar..ruh kurutma makineleri..dönen her şey...su..yalnızlık...gündüz düşleri...gece perisi...çıplak ayaklar..ruj izleri...kırmızı..sokak lambaları..tekinsiz düşler...merdiven boşluğu...boşluklar...çatı katları...

SOL-CAN

ağaç büyüyor...şimdi ne gerçek...ne de sanrı...dallarına astığın paçavralara takılıyor gözü...istediklerini verir mi sana...totem geceleri...tapınak ör çevresine...duvarlarda öldürdüklerinin kemikleri...ne kadar yok edersen o kadar gerçekleşir...ve de o kadar doğar bir gece...ne kadar ruh o kadar hayat...bir din yarat...yeni bir dinin çevresinde kutsa herkesi...ve de onlara olmamışlığı anlat...ağacını sev ve de ona her gece bir kurban daha ver...ağacımız büyümeli...türlü yemişler vermeli ve de dönen her şeyin kendi kinetikliğinde gitmeli...altına boylu boyunca uzan...onun yıldızları nasıl da kapatmış olduğunu gör...gözün kamaşır sesinden...rüzgar çanları tak dallarına...bu bir ayinin başlangıcı...dallarındaki bez parçaları hareket eder rüzgarından...renkli renkli parçalar döner...kurbanlar döner...tapınırlar...tapmaya zorladıklarına hüküm ver...duvara ihtiyaç var...daha yüksek duvarlara...daha yüksek duvarlara...ağacımıza yeni kurbanlar...sonra mağarana git...mağarada yeni şekiller...yeni düzlem...yeni bir a-ferin...tabletler...oda lavabo arası gidişler...kusmuk...halıdaki ayak izleri...1...2...3...4...

topla pılıpırtını...gitme vakti...hastane koridorları...hastane kokusu... mide yıkama seansları...doktorlar...hemşireler...hastabakıcılar...yatak...her şey bembeyaz...saf görünüş çabaları...farmakolojik örneklemeler...o örneklemelerden çıkan sonuçlar...sonuçlara verilen kararlar...kararlarla alınan yeni kararlar...psikoz yalnızlıklar...çepeçevre kuşatan yeni gölgeler...o gölgelerin zihindeki hızlı geçişleri...terapi...o terapielerde söylenen içten sözler...o sözlerle iç burkan ruh sıkışmaları...ruh kurusu...ruh çekilmesi...gel-git...med deki cezir...cezirde ki med...gözlerin kapalı beyaz çarşafalarda...düşlerine giren kopkoyu bir ağacın gölgesi...bizi saran ağacın gölgesi...ağaç gerçek ya da bizim gerçekliğimizde ki ağaç gerçek...biz yalan ya da ağaç kendi gölgesinde yalan...

içimizde kopkoyu bir ağaç...

SOLCAN

Saat 12

Ümut tükendi,

Çok derinlerden bir uğultu düştü gökyüzüne.

Karanlığın üstünü örten her ışık hepbirden titredi ve söndü.

Ölümün büyük kara çanı duyuldu her yerde, hiçliğe savurdu umutsuzların aklını.

Nehre dalan bir timsah gibi susturdu geveze kurbağaları.

Sessizliğin içinde bir başına oturdu göklerin tahtına, tüm doğa diz çöktü önünde.

Yaşam yeniden sarmaya başladı ruhunu, tek tek belirmeye başladı yıldızlar.

Sonra ışıklı beyaz elbisesiyle Ay kanştı aralarına

Ve sonra da gecenin kara tülünü yavaş yavaş eriten Güneş,

Açık mavi bir örtü serildi gökyüzüne,

Tenefüse çıkan çocuklar gibi coşku içinde uyanıverdi yaşam yeniden.

Yeniden kanşıp yitti ölümün sesi kalabağın arasına,

Bekledi orada gündüz görünmeyen baykuşlar gibi.

Günebakan tarlasına üşüşen kargaları izleyen bir korkuluk gibi bekledi.

Sabırla bekledi o gecesinin gelmesini.

Bekledi kulakları sağır edene dek durmadan çalacağı gecenin gelmesini.

Yaşasın Kaos!

Yeter.

Köleleştirmeyin beni artık başkalarının hayatları için.

Kendi hayatımı yaşamak istiyorum artık; tıpkı hiç kimse gibi.

Çekip almaya çalışmayın sakın beni boynumdaki idam ipinden, gözümü kırpmaksızın bir tekme de size sallarım.

Beni alıp da nereye koyacaksınız, söyleyin.

Herkesle aynı kefeyle koyamaz beni kimse, onlar ateş ilan ettiyse kendilerini, ben de okyanuslardaki suyum.

Ateşin önüne suyla geçebilirsiniz. (bakın önünüze -hem de tek başıma- geçtim bile!)

Ama suyun önüne neyle geçeceksiniz?

Eşitliği kabul etmiyorum sizinle asla; benden daha aşağı olan sizi ne diye yukarı çıkarayım?

Sizden yukarı olan beni niye aşağı indireyim?

Ben size karşı isyanın gönderdeki kara bayrağıyım.

Beni indirmeye teşebbüs dahi etmeye hakkınız yokken, kirli rüzgârlarınızla dalgalandırmanıza da o kadar hakkınız yok!

Beni dalgalandırırsanız yine sizin tutsağınız olurum.

Ve siz buna bir de özgürlük adını verirsiniz utanmadan.

Özgürlüğe de beni tutsak edemezsiniz asla.

Özgürlüğün dikenli yatağında bir gece dahi olsa yatmam.

Beni özgürleştirdiğiniz an tutsaklıktan yoksun kalmış olurum.

Böyle saçma şey mi olur?

Kaos.

Aradığım şeye verdiğiniz ad.

Sınırsızlığımı dört harfe sığdıracak kadar da alçaksınız.

Kaosa beni sürüklerseniz, huzurdan mahrum kalacağım sanırsınız hep.

Bu yüzden de kılınızı kıpırdatmazsınız.

Oysa huzur kaosun kendisindedir.

Sizin kaosunuz benim huzurumdur.

Sizin huzur dediğiniz aslında yaşadığınız karmaşadır.

Dikte etmeyin artık bana hiçbir şeyi.

Bana düzeni de düzensizliği de dikte etmeyin.

Yalnız bırakın beni.

Yalnızlığın diktesi olamaz, yokluğun diktesi olamaz.

İşte o zaman her tür kavramın gururlu pelerini giyip kendi kendime istediğim düzeni kurarım.

Siz var olduğunuz sürece benim düzensizliğim anlam kazanamayacak.

Ben var olduğum sürece sizin düzeniniz kusursuzlaşamayacak.

Ancak tek başıma kaldığım zaman kaosu ve anarşiyi kabullenirim.

Bu günden sonra size en kanlı savaş çığlığı: Yaşasın kaos!

SOLUCAN

Fok

Sigara içmek öldürür!

Özlu sözlerin vazgeçilmezi "yeni gün" e
Üzerinde bu ibare bulunan paketi aramakla başlıyorum
Boktan sistemler üzerine kurulu dünya da
Sistemleşen tek aktivitem

O da

Öldürüyor

Muş

Sigara içmesem de öleceğim muhabbeti bir yana
Ben zaten her gün ölüyorum melankolisi ayrı tarafa
Ne zaman öldüğümü sistemin belirlediği
Ve

Benim bundan hiç haberimin olmadığı

Sistematik içerisinde

Sigarasızlık harbi ölüm demek

Devlet erkanının soylu meclisil

Güler yüzlü belediyecilik anlayışımıza

Götümle gülüyorum

Nasıl oluyor her tiran başa geldiğinde

Her şeyi sömürüyor

Nasıl oluyor

İş tiranın başının tehlikeye girdiği seçimlerde

Makarna kömür dağıtıyor

Nasıl oluyor

Herkes onun bir baş belası olduğunu söylüyor

Nasıldır ki

Ezici gücü seçme mitinginde balonlar uçuyor

on binlerce insan hep bir ağızdan özgürlük diyebiliyor

Nasıl?

Balonlar uçuyor

Ve ben sigaramı yakıyorum

Dağıtılan kömürden boğulmaktansa

İçine biraz zifir biraz karbon monoksit katıp keyfini çıkarıyorum.

Otuz yedi ekran yalanlarda kandırılabilirken

Göte giren plazmadan tatmin oluyoruz

Bizler bu oyunun fok balıklarını

Burnumuzun üzerindeki topu yere indirmezsek

Tok karnımızla denizlerdeki özgürlüğümüzü göremeyeceğiz

Ve artık yaşlandığımız bir gün "sahip" sigarasıyla topumuza dokunduğunda

Aç karnına denize gömülüp gideceğiz.

Zaüçleman

bahar,yaz,kış
kıvrak, acı, sukünet
geçmişin can damarı
yaz, kış,bahar,
zamanın çocukları,
devrim gözlü bahar
katil kış , avazın çıktığı kadar ayazın
zaman anne -zamane
yazar yazmaz gelen yaz.
zamane çocukları
kış,yaz, bahar
"kış" yaz tüm duvarlara
"kış" yaz Bahar serin kanlı karlara,
tavuğuna kış der
tenine değer değmez
elalemin
tüm saatler
kendinden emin
olmayacak dua ya amin
kış, bahar, yaz
yaz ki sıcak
kalsın zamana ait kucak
yeşil gözlü bahar
çınlçıplak kış
adam gibi yaz kardan
havuç olsun burnu
sen daha toysun
anlamazsın
nasıl zamanedir kurdu
alışkanlığın.
zaman nedir?
gözünde toprak olanın
üçlemdir zaman
yaz,kış, bahar
gel zaman git zaman
git gel zaman
gelsin artık hayatın spermleri.

YAZ:

kurumuş ayaklarımın altında yatan toprak
gezer benim diyarımda herkes çıplak
kararır benle karşılaşan ak
bir an önce sevişmek için
ağustosa kadar güneşle buluşsak

BAHAR:

ilk ve sondur bu kelim
ikiye bölünmüş derin yaram
karıncalanıyor apış aram
yağmur en iyi arkadaşım
mayıs'tı yavuklum bir zaman

KIŞ:

Ne bahar ne de yaz geldi
kardeşlerim bana ihanet etti
kanı bulmuş bana anam
bahar yüzünden alamadım gitti.
içiniz rahat olsun Şubat' ta bitti.

sessizlik(uuzuuuun)

Gitmeyeyim Hemen

biraz daha kalayım
gideceğim günü bilmeden
birden ben gideyim
bilet tarihime değil de
hani isteyince

lütfen uzanayım biraz daha
alamadım daha uykumu
rüyamda seni görüyordum
hemen sıçramayayım
başucuma su koymuştum
bir yudum içsem
içim çok kuru

sanki yann gitmek
ölüme yürümek gibi
hiç görmediğim koridorlarda
takılıp düşmek gibi
gülünç değil hiç
dokunmazsan gülmeyeceğim
dokunursan ağlarım da

durayım biraz daha
kopmasın can bir günde
mutlu kalsın bir gün de
yanın ne güzeldi
sıcak en soğuk akşamda
ayrılmak bir pazartesi sabahı
çok oyuncuğımı unuttum
taşınmalarda
o eksiklikte
sıcaklıktan,uzğa gitmeyeyim hemen

lütfen
biraz daha kalayım
yatayım yanında.

Gündüz Düşü

ninni kesildiğinde
anka kuşu
bir buluttan göğsüme düştü.
eğilip içime fısıldadı sonra
kapama sakın gözlerini
bu bir gündüz düşü.

göğüs boşluğumda yankılanan
düş düştü
düş
dü
dün
bir lokomotifin ekseninde
uçuverdi çorak ovalarına
Asya'nın.
nefesi uyuşturmuşken bedenimi
yeniden anka kuşunun sesi
'bu bir gündüz düşü
sakın kapama gözlerini
ve sakın uyanma gece kaçkınlarının prensesi
sürüklen geceye yakalanana dek
tüm bu istasyonlarda
bu göğsünde büyütüp
dillendirdiğin aşkla
uyu Harran'da, Güzelcik'de, Çukurova'da
uçsuz bir karanlığın sırtına
uzaniver
bir latosa çekil
sonra atıl Mezopotamya'dan
çöllere kasırgalarla.
sakın uyanma prenses
madem burada çağlar
boyunca uykunda büyüttüğün melek
bu ses de çağlar öyle göğsünde
sen onu susturana dek.'

Bıdıbıdı

biri diyor ki; n'oldu tüm o oto-rehabilitasyonlanna? yeryüzündeyim artık-lara.. sevemesem de umursamicam-lara.. gün ışığına teslim olacağım-lara.. huzuru dev kolonların yanında iç organlarını titretirken aramaya.. sis gibi sigara dumanı bulutlarının içindeki koşuşturmaya.. tutunmaya çalışmaya.. kararlara ve dahası bunlara uymaya..

öteki; yapamıyorsun çünkü tedavi edilecek birşey yok.. yeryüzüne çıkamazsın, çünkü karanlıkta yaratılmışsın.. sevemesen siktirip gidiyorsun zaten, ama umursuyorsun yine de, yine insan olamadığın için.. gün ışığı tenini acıtıyor, yalan söylemene gerek yok.. kolonlar sana göre değil, kulakların çok iyi duyuyor.. içine çekmek olmasa sigarayı da sevmiyorsun aslında.. tutunmaya çalışmana gerek yok, zaten sağlam basıyorsun.. karar almaya gerek yok.

Rap

boş ve beyaz bir sayfa mı bu yoksa geri dönüştürülmüş saman kağıdı mı?

beyazmış, kullanılmış.. buruşturulup çöpe atılmış içindekilerle.. sonra sonra da diğer sayfalarla beraber yoğrulmuş mu tekrar?

yorgun ve pürüzlü, çizikler dolu üzerinde.. yazmayı bekler gibi hareket ediyor birşeyler..

yürüme komutunu bekleyen yerinde sayışlar gibi.. tekdüze, aynı aralıklarla, aynı seslerle

eskitiyor bulunduğu yeri.. ne zaman sıradışına çıksa yanlış çıkış sayılıyor, başa dönüyor

tekrar.. kocaman bir delik mide.. ne yemekle doluyor ne de başka bir şeyle.. -her ne ise-

o'nu arıyor durmadan.. ama durarak, durağan..

off of of.. rap rap rap.. sıkıntı sıkıntı sıkıntı..

ALKOLİK TEKRARLAR! "Mesela ben!"

"Ne fark eder?"

"Tamam da..."

"Tad!"

"Neyse..."

"Ben de ondan bahsediyordum"

"Yok, hayır"

"Bence de"

"Aslında aynı şeyi söylüyoruz"

"Anladın mı"

"Yani!"

Uçurum ve Kedi

Uçurum ve Kedi

Kedi korkar Uçurum un dipsizliğinden [yüksekliğinden]
Uçurum tedirgindir, Kedi nin 'her an düşebilir' olmasından.
Erkan/ erkanguner@hotmail.co.uk

-Buradan orası Everest gibi gözükyor!
-Baktığın yerden gördüğüm kareyi kes!
Cengiz/ esraceengiz@hotmail.com

8'i ikiye bölersek yatay; 0 çıkabilir,
8'i ikiye bölersek dikey; 3 çıkabilir,
ama kesinlikle 4 çıkamaz!

Sel<iz

Sekiz'in yarısı sel, küçüktür iz'den!

AşkınYücel / askin_yucel@hotmail.com

Geleceği değil, gözünüzü karartır!
karartın!
kararsız
zararsız!
yarsız!

arsız HIRSIZ!

48 ml.

INHALASYON

Buğuseptil

NEZLE, GRIP VE
SODUK ALGINLIĞININ
SEMPATOMATİK
TEDAVİSİNDE

Özde Öz Felsefe Taşı

Saldırma ihtiyacının yok edilmesine yönelik her türlü stratejik planı iffetimle sikerim, saldıracak noktayı işaret eden her türlü parmağı kırmak için stratejik planlar kurarım. Barış/bserhan@hotmail.com

**Dök bir kapak Buğuseptil'ini
Gir Battaniyenin Altına
Nefes Aldığımız Her Yerde Aşkı Hissedeceğiz!**

SHERLOCK HOLMES

Sahte ajan çıktı

Bir rehine, iki korsan
profesyonel bir ilişki

aşk cinayeti

borç katil etti

SON YERİ

genç

Saldırtı

ilk kurbanını verdi

mesajla boşadı
koca

ÖZEL ÇİZİM

Oldüresye dövdükten
sonra silahla vurduklar

ANIN HARAYETİ

giz

ustası

ölüm
üç aydır kayıp

Ölümü seçti

suikast, bir derin şüph

Katil şimdilik kafa dinleyecekmiş

Yangın mı, sır dolu cinayet mi

Okulunu bastı
hastane almadı

"Teslim olacağım" diye mesaj attı

Kendisi öldü

ZİRVEYE DOĞRU BİR YOL